

Beretning afgivet af markedsudvalget den 7. november 1980

Beretning

fra

markedsudvalget vedrørende folketingsåret 1979-80, 1. og 2. samling

I beretning af 31. maj 1979 behandlede udvalget bl. a. mulighederne for en udbygning af medlemmernes adgang til information vedrørende beslutningsprocessen i De europæiske Fællesskaber, idet man fremhævede visse konkrete forhold, som ønskedes forbedret.

Blandt andet på denne baggrund har folketinget ved en administrativ omlægning samlet de administrative og sekretariatsmæssige EF-funktioner i et sekretariat, til hvis opgaver hører at være til rådighed for markedsudvalgets medlemmer – og folketingets øvrige medlemmer – med dokumentation og information vedrørende den løbende EF-beslutningsproces. Sekretariatets funktion er nærmere beskrevet i bilaget til beretningen.

Det er samtidig aftalt med udenrigsministeriet, at dagsorden for kommende rådsmøder forinden oversendelse til udvalget forsynes med henvisninger til kommissionsforslagenes journalnumre, hvorefter forslagene, Europa-Parlamentets betænkninger herom og anden dokumentation kan rekvireres i EF-sekretariatet.

Udvalget har i øvrigt etableret en ordning, hvorefter de danske medlemmer af Europa-Parlamentet har adgang til samtlige markedsudvalgets bilag med undtagelse af fortroligt stemplede dokumenter.

Udvalget har bedt udenrigsministeren drage omsorg for, at det ved forelæggelse af kommissionsforslag for markedsudvalget nøje præciseres, hvornår der forelægges et forhandlingsoplæg. Udvalget ønsker i fortsættelse heraf at henstille til ministeren, at det for fremtiden gøres til en regel, at de enkelte ministre ved forelæggelsen for udvalget ind-

ledningsvis gør opmærksom på de punkter på dagsordenen, som indebærer, at regeringen forelægger et forhandlingsoplæg.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

»Fremskridtspartiet mener stadig, at markedsudvalget fungerer dårligt.

Reelt er udvalget den eneste parlamentariske kontrol med hundredevis af ændringer af dansk lovgivning – og endda ændringer, som folketinget ikke senere kan lave om på igen.

Derfor er det aldeles utilfredsstillende, at hele behandlingen oftest stort set består i en summarisk ministerredegyrelse i sidste øjeblik, hvorefter ministeren har mandat til et eller andet ikke nærmere skriftligt fikseret, fordi der ikke i øjeblikket kan skabes flertal for helt at nægte ministeren det af ham søgte mandat.

I detaljer har fremskridtspartiet i markedsudvalgets beretning år efter år kritiseret denne slappe praksis, uden at kritikken har båret frugt.

Mindretallet henviser til disse tidligere beretningsbidrag og fremdrager som noget nyt, at det er unødigt omsvøb, at fagministrenes breve til udvalget skal forsinkes ved, at de ikke sendes direkte, men over udenrigsministeriet.

Endvidere konstaterer mindretallet – bestemt ikke med begejstring – at store dele af den danske vælgerbefolkning den 7. juni 1979 stemte på den folkebevægelse mod EF, som ikke er direkte repræsenteret i udvalget. Når folkebevægelsen rent faktisk sidder på 4 af Danmarks EF-parlamentspladser, bør markedsudvalget – i Danmarks interesse –